

ทุกครั้งก่อนที่หลวงพ่จะแจกพระของขวัญนั้น ท่านได้อธิบายให้ผู้ที่รับพระของขวัญ ได้ทราบถึงวิธีอาราธนาและใช้พระของขวัญให้ได้สัมฤทธิ์ผล และต่อมาสมัยหลังก็ได้ใช้เครื่องบันทึกลงเสียงแทนเพราะวันหนึ่ง ๆ ท่านต้องรับแขกและมีศาสนกิจอื่น ๆ อีกมาก

ต่อไปนี้จะขอนำคำเทศนาอธิบายพระของขวัญของท่านที่ได้แสดงไว้ ดังนี้...

อาราธนาพระพุทเจ้ามาสร้าง

บัดนี้ ท่านทั้งหลายทั้งหญิงและชาย ได้เสียเวลาสละให้เป็นส่วนพุทธศาสนาโดยตรง มาสมทบทุนสร้างโรงเรียนพระปริยัติ ที่ท่านได้เสียสละโลกียทรัพย์สร้างโรงเรียนพระปริยัติอย่างนี้ ได้ชื่อว่าทำถาวรวัตถุไว้ให้ในพระพุทธศาสนา เรียกว่าเป็น ศาสนสมบัติ เมื่อสร้างสมบัติให้ศาสนาแล้ว ท่านผู้สร้างสมบัติให้ศาสนานั้นแหละ จักเป็นเหตุเป็นที่ตั้งให้มีสมบัติไม่รู้จักสิ้นเสื่อม

เหตุนี้ ท่านทั้งหลายที่เสียสละทรัพย์ลงไปแล้ว ๒๕ บาท ๓๐ บาท ๔๐ บาท ๕๐ บาท ตามศรัทธาของคนที่สละไปนั้น ก็ได้ชื่อว่าทำผลถาวรให้แก่เจ้าของ เจ้าของทรัพย์นั้นเองได้รับผลต่อไปในภายหน้า ที่ฝังฝากไว้ในพระพุทธศาสนาเช่นนี้ไม่เสื่อมทรمانับชาตินับภพไม่ถ้วน เพราะทานบริจาคของท่านที่สละทรัพย์นั้นจะส่งผลให้ท่านในมนุษย์ ก็ จะส่งผลของมนุษย์ให้ ในทิพย์ก็จะส่งผลที่เป็นทิพย์ให้ ในกามภพนี้จะได้สมบัติในภavnานับประมาณมิได้ เหตุนี้ บัดนี้ท่านทั้งหลายได้เป็นผู้

อุปถัมภ์พระศาสนาเช่นนี้ ฝ่ายทางพระศาสนาที่ได้รับสมบัติของท่าน ก็จะมีของตอบแทนแก่ท่าน คือของศักดิ์สิทธิ์ขนาดนี้ อาจจะเป็นได้จริงหรือคาดคะเนไม่ถูก ผู้พูดนี้เองเป็นผู้อาราธนาพระพุทธเจ้าในนิพพาน มีธรรมกายมากด้วยกัน ได้ไปอาราธนาพระพุทธเจ้ามานับพระนิพพานไม่ถ้วน นับอสงไขยก็ไม่ถ้วน มาผลิดของขวัญนี้ให้ปรากฏขึ้นให้แก่มนุษย์ ธรรมกายในมนุษย์นี้ ก็ได้เข้าสมทบด้วย ดูผลการงานนั้นๆ ท่านทำอย่างไรก็ทำไปตามท่าน พระพุทธเจ้าท่านจัดแจงทำทั้งนั้น ตั้งแต่วันเข้าพรรษา จนกระทั่งถึงวันออกพรรษาวินาทีหนึ่งมิได้หยุดเลย ท่านกระทำความศักดิ์สิทธิ์ของท่าน พอออกพรรษาแล้ว พอได้อรุณก็สำเร็จความประสงค์ของท่านในการผลิดของขวัญ องค์คันทรรับสั่งว่า “ของศักดิ์สิทธิ์ขนาดนี้เพิ่งบังเกิดขึ้นเป็นครั้งแรกในโลก” แล้วก็หับพระโอษฐ์ทีเดียว

เปล่งรัศมีรักษาโรค

ผู้พูดก็ได้ลงมือแจกในวันแรม ๖ ค่ำ เป็นวันเกิดของผู้พูดนี้ ได้แจกของขวัญออกไป อัจฉรย์ต่างๆ ความศักดิ์สิทธิ์ของขวัญนี้ ผู้ที่ได้รับไป นางเขียว บางไผ่ เป็นผู้หญิงอายุ ๘๐ ปีกว่า ได้รับพระไปแล้ว เอาไปไว้บนหลังมุ้ง พอค่ำลงเท่านั้นเปล่งรัศมีสว่างเต็มบ้านเต็มช่อง พวกคนตกตะลึงเพราะไม่รู้เรื่องอะไร ทะเลือกทะลักไปตามกันพักใหญ่ยาวนานอยู่ แล้วแสงนั้นก็ค่อยไหมลงไป ก็มาสว่างรวมอยู่ที่หลังมุ้ง นางเขียวก็รู้ว่าพระของขวัญเอาไว้ที่นั่น แสงสว่างนี้ออกจากของขวัญนั่นเอง แต่เช้า